

*Abdullah Ağar, "meskûn mahal"lerde, dağlarda ve
Fırat Kalkanı'nda savaşan Mehmetçikleri anlatıyor!*

ABDULLAH AĞAR

ÖZGÜR ŞEHİT

Remzi Kitabevi

ABDULLAH AĞAR 1967’de Ankara’da doğdu. 1989 yılında Kara Harp Okulu’ndan Piyade Teğmen olarak mezun oldu.

Özel kura çekerek “komando”, sonra da Özel Kuvvetler’de tim komutanı oldu. İlk kıtası 2. (Bolu) Komando Tugayı’na ayak basar basmaz Güneydoğu’ya, Güneydoğu’ya vardığı ilk gece de Besler-Dereler’de ilk operasyonuna çıktı. Askerlik hayatı böylece dağda başladı ve yine dağda bitti. Görev yaptığı 2. Komando Tugayı’nın, Özel Kuvvetler’in ve 1. (Kayseri) Komando Tugayı’nın kışlalarını he-men hiç görmedi.

Güneydoğu’nun ve Irak’ın dağlarında geçen altı yılın ardından, artık dağdan inerken Irak’ın kuzeyinde yeddiği kurşunlarla belinde oluşan bir nişan, komutanlığının yaptığı tim, kol ve bölüklerde de 11 şehit ve 25 gazisi vardı. Bu döneme dair, “Üstün Cesaret ve Feragat ile Harekât Çelik Beratları” sahibidir. Aynı dönem içinde Balkanlar ve Kafkaslar’da yaşanan savaflara yönelik görevlerde de bulunmuştur. Bu dönemin sonrasında, Güneydoğu ve terörle ilgili beş kitap yazmıştır.

2010 yılında Dışişleri Bakanlığı bünyesinde tekrar Irak’a gitti. Dört yılı aşan bir süre bu ülkede görev yaptı. Bağdat merkez olmak üzere, Tamim-Kerkük, Ninova-Musul, Telafer, Selahattin-Tikrit-Tuzhurmatu, Diyala-Bakuba, Şiliğin kalpgâhları Nefes ve Kerbela, Irak Bölgesel Yönetimi’ne bağlı Erbil, Duhok ve Süleymaniye’ye köy, mezra ve obalarına kadar haftalar süren seyahatleri oldu. Oralarda, oraların insanıyla birlikte yaşadı. Bu süreçte Irak’ın işgaline, mezhep, aşiret ve tarikatlara, mezhep savaşına ve başta IŞİD-DAİŞ ve Haşdi Şabi olmak üzere terör, direniş, silahlı, paramiliter ve vekâlet örgütlerinin yapısına dair pek çok araştırma ve gözlem yaptı.

Türkiye’ye döndüğünde, IŞİD ile ilgili en kapsamlı saha kitabı olan “IŞİD ve Irak”ı yazdı. Daha sonra uzun yıllar görev yaptığı Güneydoğu’ya tekrar gitti. Hakkari, Şırnak, Van, Diyarbakır, Mardin ve Siirt’in en uçtaki mücadele alanlarında görev yapan Mehmetçiklerle, görev yaptıkları yerlerde konuştu. Üstüne Fırat Kalkanı bölgesi... Rai, Bab, Dabık. Sonunda da bu kitap: “ÖZGÜR ŞEHİT” ortaya çıktı.

Yazarın kitapları

5. *Tim “Güneş Doğsun İsteriz”* (16. basım, 2008)

Ölüm Dağları Bekler “Cudi Dağı” (4. basım, 2008)

Türk Komandoları (10. basım, 2008)

Toprak Mehmet’e Susamışsa “Ülkem Bayrağım Onurum” (4. basım, 2008)

Baskın “Biz Bu Dağların Erleri” (3. basım, 2009)

IŞİD ve Irak (Remzi Kitabevi, 2015)

Twitter: @abdullahagar2

e-posta 1: abdullahagar@gmail.com

e-posta 2: abdullahagar@hotmail.com

Facebook 1: <https://www.facebook.com/abdullah.agar.14>

Facebook 2: <https://www.facebook.com/abdullah.agr.1/?fref=ts>

ABDULLAH AĞAR

ÖZGÜR ŞEHİT

Remzi Kitabevi

ÖZGÜR ŞEHİT / Abdullah Ağar

© Remzi Kitabevi, 2017

Her hakkı saklıdır.

Bu yapıtın aynen ya da özet olarak
hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Editör: Eylül Duru

Kapak: Ömer Erduran

ISBN 978-975-14-1771-8

BİRİNCİ BASIM: Mart 2017

Kitabın basımı 3000 adet yapılmıştır.

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul
Sertifika no: 10705

Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090
www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı: Seçil Ofset, 100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi
4. Cad. No: 77 Bağcılar-İstanbul
Sertifika no: 12068 / Tel (212) 629 0615

Cilt: Çifçi Mücellit, 100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi
5. Cad. No: 24-25 Bağcılar-İstanbul
Tel (212) 629 4783

Vatanım, bayrağım, sancağım,
milletim, devletim,
şerefim, namusum, onurum,
ilahi ahdim, inancım,
silahıma el koyup,
üzerine ettiğim yeminim...

Dokunulmazlarımız için
toprağa düşenlere,
düşeceklere,
bu yolda yürümüş olanlara,
yürüyenlere
ve yürüyecek olanlara...

*Bir asker ne için ölür?
Peki, bir asker ne için ölmek ister?
Bu millet neden asker?
Peki, düşmanlar neden düşman?*

*Bu sorulara yanıt bulmadan,
Sadece Güneydoğu'daki bölücü terörü değil,
Türk milletinin bin yıldır yaptığı savaşları da
Anlamak mümkün değildir
Bundan sonra yapacağı savaşları da,
Nasıl savaşılacağını da...*

*Anlattığım her şeyi "yaşam ne kadar güzel olsa da,
'Ölüm' yaşamdan daha güzeldir inancıyla" yazdım.*

Layıkıyla öldükten sonra...

ABDULLAH AĞAR

İçindekiler

Önsöz, 11

MESKÛN MAHAL ÇATIŞMALARI VE O DÖNEMDE DAĞLAR, 17

Yorgun Zıpkın	19
Ölüme Gülerek Giden Şehit İdris Bolat	34
Asıl Olan Ruhtur, Tecrübe Her Yerde Kazanılır.....	45
İki Teğmendiler, 8 PKK'lıyı Devirdiler	49
İkikaralar.....	64
Yeni Bir “Hey On Beşli On Beşli”	97
Gevanakurki	102
SAS Komandosu Bekir Başçavuş	118
Sen Bir Torbadasın! Eşyaların Torbaların İçinde!.....	126
Dağ Çağırır Adamını.....	129
JÖH'ler ve PÖH'ler	136

15 TEMMUZ SONRASI DAĞLAR, 141

Taarruz Ruhü.....	143
Çukurca Çağlayan'da	151
Özgür Çevik Yüzbaşı'nın Anlattıkları.....	176
Buzul Dağları'nda Sıcak Temas	190
Çukurca, Sınır, Güven Dağı.....	194
“Özgür Şehit”	201
Mehmetçiklerin “Gayret Sektörleri”ndeki Mücadelesi.....	206
Komutan ve Şehit Yavrusu.....	213

FIRAT KALKANI, 217

Giriş	219
7 Aralık 2016, Bab/Vakah Köyünde Bir Müfreze	223
20-21 Aralık 2016/Akil Dağı Operasyonu.....	241
29 Aralık 2016, Bab/Akil Dağı'na IŞİD'in Karşı Saldırı Teşebbüsü ...	266

GEÇMİŞTEN KISA BİR DEM, 281

Önsöz

Çok öncesi var ama!

Aslında her şey bir şekilde 2011’de başladı. Düğmeye o yıl içinde bas-
tılar. Küresel dizaynın bizimle doğrudan ilgili saldırı ve operasyonların-
dan bahsediyorum.

2011 Martı’nda baş gösteren kitlesel hareketler “Suriye içsavaşı”nı te-
tiklerken, ABD’nin Irak’ta gerçekleştirdiği sekiz yıllık “doğrusal işgal” se-
nenin sonlarında bitiyor, ülke “terör ve vekâletler savaşı” evresine giriyor,
Türkiye’de ise “çözüm süreci”nin taşları döşeniyordu.

Artık bundan sonrası “doğrusal olmayan savaş” (Non-Linear War)
ve “kavramsal işgal”in uygulama yıllarıdır. Kısaca, birbirinden ayrı gi-
bi gözüken bu üç kırılma, aslında yepyeni bir dönemi çoktan başlatmış-
tır. Ortadoğu’nun kendi içindeki kırılanlıkları ve düşmanlıklarıyla, din,
toprak ve menfaat baronlarıyla çanak tuttuğu egemenlere ait bu dizaynın
nasıl olduğunu/olacağını gelecek yıllar yaşayarak bize gösterecektir. Tabii
görmek ve anlamak isteyenlere...

2011’in sonlarına gelindiğinde PKK’nın dağlarda ürettiği terör
Türkiye’de etkisizleşip silikleşmişti, ama Uludere olayıyla birdenbire yep-
yeni bir sürece girildi. Savaş uçaklarının gerçekleştirdiği bir akınlı yaşa-
nan, “kaçakçı” olduğu ifade ve iddia edilen 34 ölümlü bu olay, Türkiye’nin
başına büyük çorapların örülmesine neden olacak dönemin temel gerek-
çesini oluşturdu. Artık Türkiye için “kavramsal bir hata”ya neden olacak
süreç başlıyordu. Bozgunculara karşı, gerekirse kıyamete kadar yapılmak
zorunda olunan bir savaş “sözde” sona eriyor; Türkiye, PKK’nın cüret et-
tiği Uludere ve Şemdinli saldırılarına rağmen evlatlarına ve vatanına kur-
şun sıkın teröristlerle olmayacak bir barışa doludizgin gidiyordu.

Irak, büyük bir hızla IŞİD (DEAŞ) karanlığına gömülürken, Suriye’deki
içsavaş gelişti ve evrildi. Türkiye’de büyük umutlarla (!) başlayan çözüm
süreci ise, Cumhuriyet tarihinin en büyük isyanına dönüştü. Sürecin ken-

disine sağladığı nimetleri büyük bir fırsata dönüştüren PKK, üç buçuk yıl içinde Türkiye’de tam anlamıyla bir silah, mühimmat ve patlayıcı yığınağı yaptı, teşkilatlandı. Güneydoğumuz başat, etki üretebildiği pek çok il, ilçe, belde, köy ve mezrada asayiş, YDG-H (sonradan YPS), TAK ve “söz-de” Ölümsüzler Taburu gibi silahlı yapılar oluşturdu. Üstüne siyasallaşmış terör üzerinden, başta bölgedeki insanımız olmak üzere terörü, kitlesel kalkışmayı ve toplumsal kırılmayı tabana ve büyük kitlelere yaymaya çalıştı.

PKK’nın çete başlarından Başyılan Karayılan, 11 Temmuz 2015’te bir açıklama yaptı ve aslında “o gün” Cumhuriyet tarihinin en büyük isyan girişimi fiilen başladı. Burası, kırsal ve kırsala dayalı meskûn mahal terörü üzerinden içsavaşın denendiği kitlesel ayaklanma cüretine denk gelir. Türkiye ise burada başına geleni hâlâ tam anlayabilmiş değil.

PKK, “insanlık tarihinde benzeri görülmemiş” meskûn mahal çatışmalarında, sadece hendek, tünel, barikat, branda, EYP, GEYP, bubi, tuzak, mayın ve hafif silahlarla yetinmedi. Meskûn mahallerde, keskin nişancıları, ağır silahları, havan, roket ve tonajlı patlayıcıları da devreye koydu. Diyarbakır, Sur ve Şırnak başta olmak üzere pek çok ilçemizde büyük bir yıkım ve kitlesel göçler oluştu.

Aylarca sarsıldı tüm Türkiye.

Cumhuriyet tarihinin bu en büyük isyan girişimini asker-polis-jandarma-korucu “hepsi bir Mehmetçik”, çok ağır bir bedelle boşa çıkarttılar: 726 şehit verdiler, 3 binden fazlası yaralandı ve bu gazilerden 900’den fazlası ne yazık ki geri dönemeyecek, çünkü onlar uzuvlarını kaybettiler.

Terörün yığınağı elbette sadece bu kadarla değildi. Başta güdümlü uçaksavar-tanksavar füzeleri ve doçkalar dahil olmak üzere, artık on binlerce silah ve milyonlarca mühimmatla yaptığı yığınağı vardı. Hilti, matkaplar ve patlayıcılarla Güneydoğu’nun dağlarında yüzlerce mağara oydu, var olanları geliştirdi; tüneller, dehlizler, mazgallar, mahzenler yaptı, binlerce barınak, sığınak ve depo oluşturdu.

Çok ağır bir bedel ve hasar üreten bu isyan girişiminin ilanından ne-redeyse tam bir yıl sonra, bu sefer apansız bir fırtınaya tutulduk. Bir “bas-kın” verdik resmen! 15 Temmuz gecesi “Devletimizi yıkmayı, vatanımızı parçalamayı, ordumuzu dağıtmayı ve bir içsavaş çıkarmayı amaçlayan” bir darbe girişimi yaşadık ülkemizde. “FETÖ’nün üniformalı teröristleri” bizden çaldıkları tanklarla, taarruz helikopterleriyle, savaş uçaklarıyla “biz”i ve egemenliğimizin, bağımsızlığımızın, toprak bütünlüğümüzün sembol alanlarını vurdular. Kurtuluş Savaşı’nda bile vurulamamıştı Gazi Meclisimiz... Cumhurbaşkanlığımız, genelkurmayımız, MİT, özel kuv-

vet-jandarma-emniyet ve özel harekât karargâhlarımız hiç bombalanmamış, ağır ateş altında hiç kalmamıştı. Velhasıl, kendi içimizden böylesine acı bir şekilde hiç vurulmamıştık. Geleceğine sahip çıkmak üzere sokaklara dökülen insanlarımız da katledildi o gece. 246 masum şehit oldu, 2194'ü yaralandı.

Nerede durdurulursa durdurulsun, ağır bir hasar üretmesi amaçlanan bu darbe girişimini, sonunda milletçe-devletçe-Mehmetçikçe durdurmayı başardık. Ağır yaralı da olsak, ılımlı İslam ve üniformalı teröristlerine karşı büyük bir zafer kazandık. Biz, Batı dünyasının 170 ülke için tasarladığı ılımlı İslam silahını bir gecede ellerinden alıp, kırıp attık.

Yine durmadı. Durmasını beklemek safdillik olurdu zaten. Artık bileşik ve birleşik terör günleri başladı. Bu sefer de biz, devletin ve güvenlik kuvvetlerinin dengesini ve insicamını bozmayı, hasarı derinleştirmeyi, güvensizlik ortamı yaratmayı; etnik, mezhebi, meşrebi, sosyolojik ve siyasi farklılıklar üzerinden etki, kırılma, çatışma, içsavaş çıkarmayı, aklın devreden çıkıp duygusal travmaların devreye girdiği ve sokaktaki insanın buradan yönetilmek ve yönlendirilmek istendiği bir terör kuşağına girdik. Iraklının ve Suriyelinin düştüğü tuzağa bizi de düşürmeye çalıştılar ve hâlâ bunun peşindeler.

İŞİD'in yaptığı eylemlerin PKK'ya, PKK'nın yaptığı eylemlerin İŞİD'e, İŞİD ve PKK'nın yaptığı eylemlerin FETÖ'ye, FETÖ'nün yaptığı manipülasyonların da başta PKK, İŞİD ve yasadışı silahlı sol terör örgütleri olmak üzere bütün terör örgütlerine yaradığını gördük. Toplumun kırılğanlaştığı, fobilerin, düşmanlıkların, sosyal medya terörünün devreye girdiği hibrit (melez-karma) terör günlerinin içine girildi.

FETÖ için "paralel yapılanma" dedik, uğraşmaya başladık, doğru yaptık, ama sanırım Türkiye'de çoklu, çokeksenli ve eşgüdümlü pek çok paralel yapılanma olduğunu ıskaladık biz. Ve bunların sadece bilinçli olanlardan oluştuğunu değil, bilinçsizleri içine çektiğini de.

Öte yandan FETÖ bağlantısı nedeniyle devletle ve güvenlik kuvvetleriyle ilişkisi kesilen, hapse giren ve yakınları ve diğer şakirtlerle ilgili ıslah projemiz nedir? FETÖ'nün din ve dindar istismarına dayalı gücü ele geçirmeye odaklı mensuplarını, kendi sapık din anlayışını topluma dayatan şakirtlerini devletten ayıklamak zordan da zordur, doğru. Hem de kriptoların, grileşmenin, sulandırmanın ve magazinleşmenin girdabında... Ama bütün bu zorluklar şu diyeceğimin yanında, kumda oynamak gibi kalır. FETÖ'nün bağılsı; ötekileşen, bir kısmıyla marjinalleşecek, bir kısmıyla radikalleşecek, bir kısmıyla terörize olacak şekilde toplumda varlığını devam ettiren şakirtleri ne olacaktır? Etki üreten bir ıslah projesi ol-

mazsa, var olan “tehdit”lerinin yanında ve girdikleri “ekonomik, sosyolojik ve psikolojik” açmazlarda bambaşka risk ve tehdit üretecek FETÖ bağluları, düşmanlıklarını topluma ve alana serpmeye devam ederken, aynı tohumları geleceğe de serpeceklerdir. Hem de kendilerine has sinsi ve saman altı nice metotlarla...

FETÖ ile mücadelede şunu anlarım: Kimi zaman hedef daraltmak ve asıl hedefi o alanda imha şarttır. Ama bununla birlikte “tıkama” da şarttır. Cudi dağının üstünde 40 zirve vardır. Orta Cudi’deki Zehirlidağ’a yoğunlaşıp oraya operasyon yapan asker, diğer 39 zirveye tıkama yapmazsa, oralardan-arkasından vurulacağını iyi bilir.

Bugün artık bütün bunları doğru tanımlamaya çok ihtiyacımız var. Bu “yeni nesil” bir savaştır. Doğrusal olmayan savaş konseptinin uygulamalarıdır.

Bunun bir diğer adı da, bizim evlatlarımızın bizden çalınıp, bize karşı silah olarak kullanılmalarıdır.

Ve bu, bizim en büyük zafiyetimizdir.

Nerede hata yaptığımızın bütün şiddetiyle yüzümüzde patlamasıdır.

Bu bir savaştır dedik. Ve bu savaşı başlatanlar ve hâlâ kazanamayanlar, yaptıkları bu savaşı mutlaka kazanmak isteyeceklerdir. Milli güç unsurlarımızın birini ya da birkaçını birden hedef alan saldırılarına bundan sonra da devam edeceklerdir. Bu ekonomik de olur, demografik de, siyasal da, coğrafi de, bilimsel ve teknolojik de, askeri de, dini de, etnik de...

Sembol alanlara da olur, zamanlara da, kişilere de, değerlere ve kavramlara da...

İçten de olur, dıştan da...

Tahrikle de olur, terörle de, doğrusal da, asimetrik de, provokatif de...

Bu tür mücadelelerde güç üretmek esastır, ama güçle caydırıcılık üretmek daha esastır. Yoksa durduramazsınız. Stratejik ve diplomatik caydırıcılık esastır.

Ve yaşamak zorunda kaldığımız bu gerçekten kaçmanın tek bir yolu vardır:

Ölümün üstüne gitmek.

Ölümden kaçılmaz çünkü.

Ölümden ancak ölümün üstüne gidilerek kaçıılır.

Türkiye, milli güç unsurlarının birini ya da birkaçını hedef alacak yeni nesil saldırı biçimlerini önceden hesaplamak ve tedbirlerini almak zordur. İş başa geldiğinde tedbir almak da zordur, bedelin ağırlığı da.

Bu yüzden mücadele ruhu yapılandırılmalıdır.

Milletçe, devletçe, Mehmetçikçe.

Ve bu yapılanma önce kavramlardan başlamalıdır. Kavramlarıyla çöküntü veren bir milletin, fiziki gücüyle ayakta durmaya çalışması gerçeği zorlamaktan öteye geçmez çünkü. Bugün Türkiye'nin kavramsal sorunlarının başında “İnancın esas kaynağı nedir?” sorusuna doğru bir yanıt bulmak vardır. Bu yaşananlarda, Kutsal Kitap'ını okumayan, anlamayan ve üzerinde fikir, düşünce, birlik ve sorumluluk bilinci üretemeyen İslam toplumlarının din adına düştükleri bunalım, çatışma ve savaşlar ortadadır. Herkesin kendi inandığını din zannedip diğerini boğazlaması, medeniyetimize dair koskoca bir bozgunudur.

İnanca dair yaşadığımız bu bozgunla ilgili doğru tektir, sayısaldır, bir aritmetiği, mucizevi bir kurgusu ve bütüncüllüğü vardır. Bu *Kuran*'dır.

İnsanlar yaşar yaşamaz, bilemem, karışamam, ama inandığını iddia eden insanların, bilinçli bir yaklaşımla *Kuran*'ı inançlarının merkezi ne almaları hayati derecede önemlidir. “*Kuran*-i ifade”yle, konuşan putlar üzerinden yaşanmaya çalışılan bir dinin bozgununu görüyoruz işte... Tekillik üretemiyor, birbirimizi yok etmekle geçen bir zamanı yaşıyor bizlere. Ve bu ateş, artık bizi daha çok yakıyor.

Allah'a güvenmeyip konuşan putlara güvenen ve onların dediklerini din sanan, böylece Allah'ın onlara güvenmediği ve yardım etmediği, güvende olmanın ise yitik mala dönüştüğü (ordusuz ve devletsiz) günümüz coğrafyasının geleceği çok karanlıktır.

Unutmayınız lütfen: “Tekfircilik hastalığı” sadece İŞİD'e mahsus değildir.

* * *

Bu kitap, sadece Türkiye'nin değil tüm insanlığın geleceğini etkileyecek şu kısacık dönemde Mehmetçiklerimizin can alıcı mücadelesinden kısa kesitler sunmaktadır. Bütün etki ve güçlerine rağmen Mehmetçiklerimizi bir tek yerde dahi kıramamışlardır. Ne meskûn mahallerin birinde ne de dağda!

Bu kitapta yazılanlar tüm zorluklarına rağmen ölümün üstüne giderek ölümden kaçanların hikâyesidir. Gerçektir! “Bütün ağır yaralarına rağmen” Mehmetçiklerin, Cumhuriyet döneminde karşı karşıya kaldığımız en büyük badireyi göğüslemek adına “meskûn mahal”lerde, 15 Temmuz sonrası can havliyle sarıldığımız “taarruz ruhu dönemi”nde dağlarda ve Fırat Kalkanı'nda Suriye'de verdiği olağanüstü mücadelenin yaşanan, yaşananın bile unuttuğu, ama kesinlikle unutulmaması gayretiyle yazılmış, tarihe düşülen kısa bir nottur.

Bir tutam da geçmişte, yine dağlarda yaşadıklarımız var.

Kitapta “güvenlik” nedeniyle çoğu kişi, yer ve zamanlar değiştirilmiştir. Şehitlerin isimleri ise “yaşasın için” değiştirilmemiştir.

Kitabın adı şehit olan Özgür Çevik Yüzbaşı’dan geliyor ya, aslında vatanın ve milletin özgürlüğü için şehit olan ve böylece “mutlak özgürlüğe” kavuşan tüm Mehmetçiklerimizi anlatıyor. Özgür Çevik Yüzbaşı, kitapta geçen bazı bölümleri bana anlattıktan sonra mücadeleye devam ettiği dağlarda şehit olmuştur.

Gerçek değer ve kavramlarla yapılanmasını tamamlamış, güçlü devleti ve güçlü ordusuyla geleceğe emin bakan bir Türkiye ümit ve duasıyla...

Abdullah Ağar
Şubat 2017, Ankara

BİRİNCİ BÖLÜM

**Meskûn Mahal
Çatışmaları ve
O Dönemde Dağlar**

Komando tugaylarında ve Özel Kuvvetler'de yıllarca komutanlık yapan, sayısız çatışmaya giren ve Irak dağlarında belinden üç kurşunla vurulan Abdullah Ağıar, yıllar sonra tekrar bölgeye gitti. Tam 4 yıl, 1 gün, 7 saat terör ateşinin kasıp kavurduğu, kızılca kıyametin koptuğı bu topraklarda, çöllerde yaşadı. Türkiye'ye döndüğünde de, IŞİD ile ilgili en kapsamlı saha kitabı *IŞİD ve Irak*'ı yazdı.

Ardından uzun süre görev yaptığı Güneydoğu'ya tekrar gitti. En uçlarda en sert mücadeleleri yapan Mehmetçiklerle, görev yerlerinde konuştu. Ek olarak Fırat Kalkanı bölgesi... Er-Rai, El-Bab, Dabık... İşte *Özgür Şehit* böyle ortaya çıktı. Kitabın adı, yazara anlattığı çatışmalarının hemen ardından şehit düşen Özgür Çevik Yüzbaşı'dan geliyor ancak *Özgür Şehit*, vatanın özgürlüğü için şehit olan ve "mutlak özgürlüğü" kavuşan tüm Mehmetçikleri anlatıyor.

Bu kitap, "ölüm"den, ölümün üstüne giderek kaçan Mehmetçiklerin hikâyesidir. Cumhuriyet döneminde karşı karşıya kaldığımız bu en büyük badireyi göğüslemek için "meskûn mahaller"de, 15 Temmuz sonrası can havliyle sarıldığımız "taarruz ruhu dönemi"nde dağlarda ve Fırat Kalkanı'nda verilen olağanüstü mücadelelere dair tarihe düşülen kısa bir nottur.

"Meskûn mahal" çatışmaları kimi zaman öyle sert ve yoğun geçmiştir ki, tıpkı Çanakkale'de olduğu gibi mermiler havada çarpışmıştır.

www.remzi.com.tr

ISBN 978-975-14-1771-8

9 789751 417718

₺ 27,50